

Cridem a la vaga a la Montjuïc Girona International School



La Intersindical ha convocat a la vaga a la Montjuïc Girona International School del 17 al 20 d'octubre per denunciar les contínues irregularitats laborals que afecten la plantilla. Entre les qüestions més crítiques, destaca la contractació de treballadors amb modalitat de fix discontinu, una pràctica denunciada per l'Audiència Nacional. Malgrat algunes millores, l'empresa segueix incomplint amb el conveni del sector, amb jornades que superen les 40 hores lectives setmanals i salaris que no respecten les taules establertes, provocant una retallada de més de 600€ per als treballadors a jornada completa. La vaga és vista com un pas imprescindible per a la defensa dels drets laborals.

Els mòbils a l'escola: un debat problemàtic



Els darrers anys, la presència omnipresent dels telèfons intel·ligents ha infiltrat cada aspecte de les nostres vides, incloent-hi els entorns educatius. Tot i que la tecnologia pot millorar l'experiència d'aprenentatge, l'ús sense restriccions dels telèfons a les aules després d'aquests anys ha suscitat preocupacions. És per això que actualment presenciem un debat a l'esfera del món educatiu en què la Intersindical ha de participar de forma activa.

És evident que un dels majors problemes associats amb els telèfons en entorns educatius és la temptació constant que representen per als estudiants. L'atracció de les xarxes socials, les aplicacions de jocs i els missatges instantanis pot distreure significativament els estudiants de la seva feina a l'aula i de les relacions amb les persones que els envolten. Aquesta distracció no només dificulta l'aprenentatge individual, sinó que també interromp la dinàmica i el bon funcionament de l'aula.

Tal com deixàvem entreveure anteriorment, els mòbils han transformat la manera com els estudiants

interactuen. Tot i que poden connectar-se amb amics i companys fàcilment, això sovint es produeix com a torna de la interacció cara a cara. En certa manera, podríem dir que els mòbils t'acosten els qui tens lluny i t'allunyen dels qui tens a prop: així doncs, poden empitjorar les habilitats interpersonals dels estudiants i la seva capacitat per comunicar-se eficaçment en situacions de la vida real.

Per altra banda, l'ús prolongat del telèfon també planteja preocupacions sobre la salut física i mental dels estudiants, ja que el temps d'exposició prolongat a la pantalla pot contribuir al sorgiment de problemes com la fatiga visual, la mala postura i la interrupció de les pautes de son, amb la subsegüent baixada del rendiment acadèmic. A més, l'ús excessiu de les xarxes socials pot contribuir a l'ansietat, la pressió social i, fins i tot, a un assetjament escolar que no s'atura fora del centre educatiu.

Així mateix, no podem deixar de banda que l'ús dels telèfons en entorns educatius pot exacerbar les desigualtats existents entre els estudiants, tal com vam veure durant la postpandèmia: no tot l'alumnat té accés als mateixos dispositius ni connexió, i aquesta desigualtat pot crear una bretxa digital que dificulta la capacitat d'alguns estudiants de participar plenament i tenir èxit en la seva educació. Això també es pot reflectir en la qualitat dels dispositius i en una pressió socioeconòmica afegida entre alumnes d'un mateix centre.

Tot i que els telèfons intel·ligents ofereixen certs avantatges en entorns educatius, fer-ne ús sense restriccions pot comportar un munt de problemes. Des de la distracció i la reducció de l'atenció fins a les preocupacions sobre la salut i la desigualtat d'accés, els telèfons plantegen desafiaments significatius per a la qualitat de l'educació que reben els estudiants.

En conclusió, és crucial que els educadors, els pares i els responsables de fer polítiques abordin aquestes qüestions de manera realista i trobin un equilibri que permeti als estudiants aprofitar els beneficis de la tecnologia mentre disminueixen els seus efectes perjudicials en l'educació i el benestar.

Fins llavors, animem el Departament a prendre una línia única, clara i concisa sobre l'ús dels telèfons mòbils a tots els centres educatius del país per evitar continuar aprofundint en les desigualtats entre l'alumnat català.

Comunicat sobre la imposició definitiva del 25% a tres escoles per part del TSJC



Com passa des de la sentència del 2010 del Tribunal Constitucional contra l'Estatut referendat pels

ciutadans de Catalunya, els atacs a la vehicularitat del català i al sistema educatiu de què lliurement s'ha dotat la ciutadania del nostre país no s'aturen.

Avui hem sabut que, en plena campanya electoral, i sense ni tan sols haver redactat una sentència argumentada sobre la qüestió, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha publicat una nota de premsa que estipula l'obligatorietat definitiva -fins ara era cautelar- d'impartir una matèria troncal en castellà a les aules de tres escoles. Una d'aquestes és el Turó del Drac de Canet, on s'imposa després que una sola família d'un total de vint-i-vuit ho hagi requerit (de fet, la família va demanar al seu moment la imposició de fins a un 50% de classes en castellà).

En vista d'aquesta situació, i a l'espera que el Tribunal Constitucional dicti una sentència general sobre el model educatiu del nostre país, La Intersindical Educació considerem que el model lingüístic que regula l'ensenyament no universitari a Catalunya ja està recollit a la Llei de Normalització, la llei 1/98 de Política Lingüística i la Llei d'Educació de Catalunya (LEC), i que les intromissions a la vida dels centres de famílies concretes i sobretot del poder judicial espanyol només pretenen crear un clima de confrontació i malestar allà on només hi havia normalitat i pedagogia.

L'arbitrarietat dels estaments polítics i judicials espanyols ens porta a concloure que només amb una República Catalana tindrem una escola catalana lliure d'intents de lesionar la salut de la nostra llengua i la cohesió social i nacional del nostre poble. Treballem per fer-la possible!

CONSELLERA SIMÓ: NOVES FORMES, MATEIXES POLÍTIQUES



Davant la manca de compromís d'aplicar millores a curt termini, La Intersindical mantenim la vaga del 6 de setembre

La Intersindical Educació ens hem reunit avui a la nostra seu nacional amb la consellera Simó, la secretària general d'Educació Patrícia Gomà i la directora general de professorat de centres públics, Dolors Collell. En aquesta primera presa de contacte el sindicalisme nacional i de classe hem fet propostes de millora en diversos àmbits relacionades tant amb les condicions laborals dels docents com amb la qualitat de l'escola catalana en general. Tot i el tarannà clarament més dialogant de la nova consellera, no hem assolit cap compromís concret que faci pensar que hi pot haver alguna mena d'acord a curt o mitjà termini.

En matèria lingüística, hem presentat una bateria d'iniciatives factibles per tal d'assegurar la vehicularitat del català als centres educatius. La major part d'aquestes no requereixen cap dotació

econòmica suplementària i estan subjectes únicament a la voluntat política, com per exemple una millor formació dels equips directius per tal que tinguin eines per vetllar pel compliment dels Projectes Lingüístics de Centre (PLC) i més proactivitat de la inspecció educativa. Així mateix, també hem demanat una major dotació de les aules d'acollida que dignifiqui les condicions d'aprenentatge de l'alumnat que s'incorpora tardanament al sistema educatiu català, entre d'altres mesures.

Pel que fa al col·lectiu docent de l'educació pública, ens hem centrat en les demandes derivades de les mobilitzacions dels dos darrers cursos, i que el Departament d'Educació ja es va comprometre a negociar. Per tal de millorar la qualitat educativa, hem presentat demandes com la reducció de ràtios, uns currículums consensuats i realistes, la retirada de l'ordre del nou calendari, la racionalització de la jornada escolar, l'eliminació del decret de plantilles per recuperar l'esperit democràtic als centres i la millora del prestigi de la professió, entre d'altres.

Amb la finalitat de restituir unes condicions laborals adequades, hem proposat un reguitzell de mesures, entre les quals un pacte d'estabilitat per al personal interí, el retorn dels estadis a sis anys, el rescabament del deute contret amb els treballadors, el retorn del caràcter lectiu de les dues hores de reducció al personal major de 55 anys i l'equiparació salarial de tot el professorat d'FP. En el cas del personal laboral d'educació, hem exigint l'equiparació de condicions amb les del col·lectiu docent: la no-presencialitat durant el mes de juliol, el mateix horari, la conversió de terços de jornada a mitges jornades o una borsa de substitucions eficient i transparent.

En el cas de l'escola concertada, hem reclamat l'homologació salarial i laboral per als docents que estipula la LEC. A més, hem posat sobre la taula la necessitat d'incloure el PAS a pagament delegat i un mecanisme per integrar a la xarxa pública amb caràcter immediat els docents que es quedin sense feina per la supressió de línies.

En conclusió, La Intersindical hem formulat una gran quantitat de plantejaments amb els quals la nova consellera, malgrat mostrar-se més procliu al diàleg, no s'ha compromès, tot escudant-se en les limitacions pressupostàries i polítiques d'un Govern fràgil. Per tot això, el sindicalisme nacional i de classe mantenim la nostra convocatòria de vaga per al dia 6 de setembre, que serà el tret de sortida d'un nou curs de mobilitzacions fins que no s'arribi a un acord satisfactori.

Barcelona, 6 de juliol del 2023

[Descarrega el comunicat]

Comunicat reunió consellera

Noves taules salarials a la privada reglada: increments del 3% per al 2023 i el 2024



El DOGC acaba de publicar les noves taules salarials que s'aplicaran al sector de l'ensenyament reglat privat no concertat de Catalunya, i que suposen un augment del 3% per al 2023, i d'un altre 3% per al 2024. Els treballadors del sector, a més de veure reflectit aquest augment del 3% a les properes nòmines, hauran de percebre el deute contret des del passat gener.

La Intersindical denunciem que aquestes noves taules salarials queden per sota de les necessitats dels professionals de sector, que, després d'haver rebut un increment esquivat del 2% l'any 2022, continuaran perdent poder adquisitiu a causa de la inflació.

reviso privat no concertat 2324

Assemblea Extraordinària d'Educació



La Intersindical Educació va celebrar el passat dissabte 17 de juny una Assemblea General telemàtica per tal de decidir les línies programàtiques i organitzatives que regiran la sectorial els propers dos anys. L'assemblea també va votar i escollir el nou òrgan executiu, format en primera instància per les secretaries d'Acció Sindical, Organització, Comunicació i Feminisme, i que serà completat per la secretaria de Concertada i la de Laborals.

L'òrgan esmentat haurà de vetllar perquè els documents aprovats es compleixin i el funcionament de la sectorial sigui òptim per tal que el missatge del sindicalisme nacional i de classe arribi amb nitidesa als diversos àmbits socials (comunitat educativa, institucional, societat, etc.). Així mateix, el nou òrgan executiu va mostrar el seu agraïment als membres del secretariat sortint per la seva dedicació i implicació en moments importants, als delegats i delegades que han treballat a la sectorial per la tasca que han dut a terme, a l'afiliació per l'assistència a l'assemblea, així com als tres membres de la mesa la feina per vehicular-la.

Amb aquesta nova etapa, i després dels processos electorals que s'han dut a terme, la Intersindical Educació es reorganitza i es prepara per continuar lluitant, també al món de l'educació, amb tots i totes!

Horaris escolars: canviar-ho tot per no canviar res



El sistema educatiu actual viu en una voràgine de canvis i transformacions, d'acord amb el model de vida accelerada en què està immersa la societat actual. L'escola, concebuda com a eina de transformació social, ha de prendre consciència de la societat en què vivim. De fet, la manera com organitzem el temps dels infants és una convenció que respon a pautes, valors i models de societat determinats. Els horaris escolars ens proporcionen una idea bastant ajustada del model organitzatiu d'una societat. Dit d'una altra manera, la forma com una societat organitza el seu temps ens proporciona informació molt valuosa sobre l'estructura social, els estils de vida i els valors en els quals se sustenta.

La modificació dels horaris escolars requereix una acció transversal (no serveix de res canviar la jornada dels joves si no es modifiquen la resta de temps socials), planificada (amb una intervenció pública compromesa amb la igualtat d'oportunitats educatives) i consensuada (en tant que afecta el conjunt de la comunitat). No té sentit canviar un model flexible com és la jornada continuada per un model horari rígid, com és la jornada partida si, en la seva aplicació pràctica, la jornada escolar no s'incorpora a una política integral d'ordenació d'espais i temps socials. El problema no és només canviar el model de jornada escolar, sinó que el veritable problema de fons són les jornades laborals dels pares i mares. És més, moure només els horaris escolars no conduirà a la millora generalitzada de la vida en família. Podrà beneficiar-ne algunes, però també en perjudicarà d'altres i, sobretot, els dificultarà l'organització quan vulguin o puguin tornar a estar laboralment ocupades.

El nostre ritme de vida fa que visquem per treballar, en comptes de treballar per viure. Necessitem poder gaudir de més temps amb els nostres fills i filles. Es parla de conciliació familiar i de què fem (o què farem) quan gaudim del nostre temps d'oci; però massa vegades no tenim temps per a fer-ho realitat. L'estrès del dia a dia no ens deixa moments de pau per passar estones amb els nostres fills, nebots, nets... Ens falten hores!

Variar els horaris escolars sense reestructurar les altres peces clau de l'organització social com el temps, la jornada laboral, la distribució de feines entre homes i dones, els serveis de suport a la família i la infància..., ens aboca a aprofundir en un model de família caracteritzat per la desigualtat de gènere. Un model horari ha de respondre a les necessitats educatives de l'alumnat i alhora facilitar la convivència familiar i promoure el descans necessari d'infants i adolescents, així com

també vetllar pel benestar de tothom, també dels professionals dels centres educatius.

Per què no canviar el nostre horari i adaptar-lo als dels joves estudiants de secundària? Fem que els nostres infants de primària estudiïn el matí amb dos esbarjos, el segon més curt que l'actual, en què puguin dinar i descansar breument a l'espera que les famílies els recullin per passar més estona junts. Que puguin jugar amb ells a la tarda o portar-los a unes activitats extraescolars públiques i gratuïtes; que gaudeixin d'unes tardes llargues deixant més temps a l'oci infantil. No tota l'educació es fa als centres escolars, també amb les extraescolars, amb els valors familiars i amb el descans merescut. Actualment, moltes famílies només veuen els seus fills per sopar i dormir. Això no és conciliació familiar. L'única solució és lluitar perquè la majoria d'horaris laborals, si no tots, s'adaptin a una vida més saludable en què la vida familiar sigui l'eix principal. Per tot això, cal lluitar per una jornada matinal compactada per a tots els sectors productius.